

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵךְ וְרַק לְשֵׁם שְׁמַיִם.

לְמִיפָּרֵק קוֹב"ה וּשְׂכִינִיתָהּ וְיִשְׂרָאֵל מִגּוֹ גְלוּתָא. עֵיין בזהר הקדוש כי תצא דף רפ"א. בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לשון תפילת רבי חיים ויטאל. לְתַקּוֹן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם. לשון הרמח"ל. וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְהַבּוּרָא יִתְבָּרַךְ וּיְתַעֲלֶה. לשון היסוד ושורש העבודה.

מזמור לאסף לשולחן השבת

פרשת מקץ ל' כסליו ה'תשפ"ו עלון 106

ע"פ הרמב"ן: "וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו" וכן משמע בזהר הקדוש ויקרא דף נג: ד"ה ר"י נכתב על ידי קבוצת אברכים מירושלים. נשמח לקבל הארות.

לסעודה הראשונה:

לדעת ולהשיב אל הלב שכל מאורע בחיים

לא בא במקרה אלא רק בהשגחה פרטית

פרק מא פסוק א: וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חָלַם וַהֲנִיָּה עֹמֵד עַל הַיָּאָר: ביאר התרגום יונתן בן עוזיאל: וַהֲנִיָּה מְסוּף תַּרְתִּין שְׁנֵי עָל דּוֹכְרָנָא דְיוֹסֵף קָדָם מִימְרָא דִּי וּפְרָעָה הָוָה חָלַם וְהָא קָאִי עַל נִהְרָא. עכ"ל.

כלומר אחרי שנתיים ימים כיון שעלה זכרוננו של יוסף לפני דבר השם להשתחרר מבית האסורים, ופרעה חולם וכו'.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שחלום פרעה לא בא מחמת מקרה אלא בהשגחה פרטית מאת השם, וכן צריך לדעת ולהשיב אל הלב שכל מאורע בחיים לא בא במקרה אלא רק בהשגחה פרטית.

וכן כתב הרמב"ן בסוף פרשת בא (שמות יג, טז, סוף ד"ה ולפיכך אמרו) וזה לשונו: ומין הניסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד, אלא אם יעשה המצות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריחנו ענשו, הכל בגזרת עליון. עכ"ל.

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלַמְדֵּנוּ, וּכְדַאי לְהַתְּפַלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים, כְּרַשׁ הַמִּבְקֵשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזּוֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקַיִי כְּמִשְׁא, וּבְכָל וְשִׁבְרָ וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּחֲבֹדֵי בְּכָל עֶמְקָא יִשְׂרָאֵל, בְּנִיָּה אֲהוּבִיךָ הַקְּדוּשִׁים לְדַעְתָּ, לֹאֲכֹר, וְלֹאֲשִׁיב אֶל לִיבִי אֶת דְּבַרֵּי הַרְמַב"ן שֶׁאֵין לְאָדָם זֶחֶלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עַד שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל דְּבָרֵינוּ וּמִקְרֵינוּ שְׂכוֹלִים נִסִּים אֵין בָּהֶם טָבַע וּמִנְהַגוֹ שֶׁל עוֹלָם, בֵּין בְּרַבִּים בֵּין בְּיָחִיד, אֲלֵא אִם יַעֲשֶׂה הַמִּצְוֹת יִצְלִיחוּ שְׂכָרוֹ, וְאִם יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם יִכְרִיתוּ עֲנָשׁוֹ, הַכֹּל בְּגִזְרַת עֲלִיּוֹן.

כְּאִשֶּׁר נִזְכָּר עַל הָאָדָם יִסּוּרִים הוּא יִקְבַּל בְּדִיוֹק מִה שְׂמִינִי לֹא לְטוֹבָתוֹ פִּסּוֹק יֵד: וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר. לא זכיתי להבין מדוע הריצו אותו (מלשון ריצה) ולא הוליכו, בעזרת השם יתברך י"ל ידוע שכאשר נגזר על האדם יסורים הוא יקבל בדיוק מה שמגיע לו לטובתו ולא יקבל אפילו משהו קל יותר ממה שנגזר עליו, וכיון שגלוי וידוע לפני השם יתברך שבעוד כך וכך רגעים הישועה של יוסף צריכה להתחיל ואם היה הולך הישועה היתה מתעכבת מעט יותר ממה שנגזר לכן סיבב שיריצו אותו מן הבור. ויתכן שלכן סיבב השם יתברך את העניין באופן כזה ולא הקדים להוציא אותו בזמן מועט ואז היה יכול ללכת ולא לרוץ, כדי להדגיש את העניין הנ"ל בס"ד.

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלַמְדֵּנוּ, וּכְדַאי לְהַתְּפַלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים, כְּרַשׁ הַמִּבְקֵשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזּוֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקַיִי כְּמִשְׁא, וּבְכָל וְשִׁבְרָ וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּחֲבֹדֵי בְּכָל עֶמְקָא יִשְׂרָאֵל, בְּנִיָּה אֲהוּבִיךָ הַקְּדוּשִׁים לְדַעְתָּ, לֹאֲכֹר, וְלֹאֲשִׁיב אֶל לִיבִי שְׂכָאֲשֶׁר נִזְכָּר עַל הָאָדָם יִסּוּרִים הוּא יִקְבַּל בְּדִיוֹק זְמַן מַה שְׂמִינִי לֹא לְטוֹבָתוֹ, וְלֹא

יִקְבַּל אֲפִילוּ מִשְׁלָהוּ קָל יוֹתֵר מִמַּה שְׁנִזְכָּר עֲלֵינוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוצה וחפץ בלימוד התורה תמיד

זֶה לִשּׁוֹן הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ פִּרְשֵׁת מִקֵּץ דָּף קֶצֶט. וַיִּזְכָּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וְגו'. רַבִּי חֵינְיָא פִּתְחָא וְאָמַר, (מְשַׁלִּי כֵד, יו) בְּנִפּוֹל אוֹיְבֵךְ אֶל תִּשְׁמַח וּבְכַשְׁלֹךְ אֶל גָּל לִבֵּךְ. תָּא חֲזִי, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד לִיָּה לְבָר נֶשׁ, דִּינְפִי לִיקְרָא דִּילִיָּה, וְלִשְׁמַשׁ קַמִּיָּה תִּדְרִיא, וְלֹאֲשִׁתְּדָלָא בְּאוֹרֵיָתָא מִמָּא וְלִילִי. בְּגִין דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בָּהּ בְּאוֹרֵיָתָא תִּדְרִי.

תרגום על פי המתוק מדבש: וַיִּזְכָּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וְגו'. כדי לפרש את הפסוק הזה, רַבִּי חֵינְיָא פִּתְחָא וְאָמַר, הַקְּדִים לִפְרֹשׁ מַה שִּׁכְתוּב בְּנִפּוֹל אוֹיְבֵךְ אֶל תִּשְׁמַח וּבְכַשְׁלֹךְ אֶל גָּל לִבֵּךְ, בֹּא רָאָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֶׂה אֶת הָאָדָם שֶׁיִּזְכֶּה לַהֲבִין חֲכֻמַּת הַשֵּׁם, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַכְּבוֹד הָעֲלִיּוֹן, וְלִשְׁמַשׁ לְפָנָיו תָּמִיד בְּקִיּוֹם מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָה יָמִים וְלַיְלֹת, מִשּׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוצה וחפץ בלימוד התורה תמיד.

כאשר האדם יזכה ליראת שמים טהורה, ולהשיב אל ליבו את דברי הזהר הקדוש שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוצה וחפץ בלימוד התורה תמיד, יזכה לעמוד בתורה הקדושה בכל כוחו יומם ולילה, בכל יום ויום, כל ימי חייו.

וְתַפְּסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִיפָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלַמְדֵּנוּ, וּכְדַאי לְהַתְּפַלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים, כְּרַשׁ הַמִּבְקֵשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִזּוֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה לְקַיִי כְּמִשְׁא, וּבְכָל וְשִׁבְרָ וְנִדְכָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּחֲבֹדֵי בְּכָל עֶמְקָא יִשְׂרָאֵל, בְּנִיָּה אֲהוּבִיךָ הַקְּדוּשִׁים לִירְאָתָא שְׁמַיָּה טַהוּרָה, וְלִדְעָתָא, לֹאֲכֹר, וְלֹאֲשִׁיב אֶל לִיבִי אֶת דְּבַרֵּי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁאֵתָּה רוצה וּחֹפֵץ בְּלִימוּד הַתּוֹרָה תָּמִיד, וּבִזְכוּת זֶה אוֹכֵל לְעֻמּוֹל בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל כּוּחוֹ יוֹמָם וּלְיַלָּה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כָּל יְמֵי חַיָּי.

לסעודה השנייה:

המשך לשון הזהר הקדוש: וַיִּכְּנוּ דְּבָרָא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, יְהִיב קַמִּיָּה אוֹרֵיָתָא, וְאוֹלִיף לִיָּה בָּהּ לְמַנְדַּע אֲרַחָהּ. מְנַלָּה, דְּכַתִּיב, (איוב כח, כז) אֵין רָאָה וַיִּסְפָּרָה הַכִּינָה וְגַם חֲקָרָה. וּלְבַתֵּר, וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יִרְאֶת יְיָ הִיא חֲכָמָה וְסוֹר מִרַע בִּינָה. פִּינּוֹ דְּאִסְתַּפֵּל בָּהּ וְלֹא נָטִיר לָהּ, עֲבַר עַל פְּקוּדָא דְּמִאֲרִיָּה וְאִתְּפַס בְּחוּבִיָּה. וְכָל אֵינּוֹן דְּעֲבָרוּ עַל מַלְּה חֲדָא דְּאוֹרֵיָתָא, אִתְּפַסּוּ בָּהּ.

תרגום על פי המתוק מדבש: וַיִּכְּנוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הָאָדָם הָרָאוּשׁוֹן, נָתַן לְפָנָיו אֶת הַתּוֹרָה, וְלָמַד אוֹתוֹ בָּהּ לְדַעְתָּ אֶת דְּרָכֶיךָ. מִנֵּינָן לָנוּ? שֶׁפְּתוּב אֵין רָאָה (השם יתברך הסתכל בתורה, ועל ידה עשה את הכל בחכמה) וַיִּסְפָּרָה הַכִּינָה וְגַם חֲקָרָה. וְאַחֵר שִׁבְרָא בְּתוֹרָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וַיֹּאמֶר לְאָדָם (לימד אותה לאדם הראשון, עד שהגשימה לפניו, ואמר לו: הֵן יִרְאֶת ה' הִיא חֲכָמָה (כלומר יראת השם היא חכמת התורה, וזו צריכה לזו, ואין חכמה יפה בלא יראה, ועל ידי יראת השם תשיג דברים נעלמים) וְסוֹר מִרַע בִּינָה. כלומר וסור מרע היא הכנה אל הבינה שהיא הבנת דבר מתוך דבר, פִּינּוֹן שֶׁאָדָם הָרָאוּשׁוֹן הִסְתַּפֵּל בְּתוֹרָה וְלֹא שְׁמַר אוֹתָהּ, וְעֲבַר עַל מִצְּוֹת רְבוּנוּ, לִכֹּן נִתְּפַס בְּחֻטְאוֹ, לִפִּי שֶׁהַחֲטָא הוּא סֵם הַמַּמִּית הַגּוֹרֵם לְאָדָם שִׁיעֲנֵשׁ, וְאֵין הַעוֹנֵשׁ נִקְמָה וְאִכְזָרִיוֹת חֲלִילָה, וְכָל אוֹתָם שֶׁעֲבָרוּ אִפִּילוּ עַל דְּבַר אֶחָד שֶׁל הַתּוֹרָה נִתְּפַסּוּ בּוֹ, וְנִלְכְּדוּ בַּעוֹנָם.

המשך לשון הזהר הקדוש: שְׁלַמָּה מִלְּכָא דְּאִתְּחַפֵּס עַל כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, עֲבַר עַל מַלְּה חֲדָא דְּאוֹרֵיָתָא, וְגָרִים לִיָּה לְאִתְּעִבְרָא מִלְּכוּתִיָּה מִנִּיָּה, וְלֹאֲתַפְּלָגָא מִלְּכוּתָא מִן בְּנוֹי. מֵאֵן דְּאִתְּעִבַר עַל אוֹרֵיָתָא עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה. **תרגום על פי המתוק מדבש:** וּמִבִּיא רֵאיוֹה: שְׁלַמָּה הַמְּלִיךְ שֶׁהִתְחַפֵּס עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, עֲבַר עַל דְּבַר אֶחָד שֶׁל הַתּוֹרָה, שִׁכְתוּב (דברים יז) וְלֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים, וְגָרֵם לַעֲצֻמוֹ לְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ אֶת מִלְּכוּתוֹ, וּלְפַלֵּג אֶת הַמִּלְכוּת מִבְּנָיו, כָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל הַתּוֹרָה, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה שִׁיעֲנֵשׁ.

לסעודה שלישית:

אם רואה צדיק מתנהג באופן שנראה לכאורה שנוהג כן חלילה מחמת סיבה לא טובה ידע שודאי הסיבה למעשיו היא טובה

המשך לשון הזהר הקדוש: ויוסף דהנה ידע אורייתא, ואחוי נפלו בידיה, אמאי גלגל עליהו כל גלגולא דא. והא איהו ידע אורייתא דאוליו ליה אבוי. אלא, חס ושלום דיוסף גלגל עליהו גלגוליו לנקמא מנייהו. אלא כל דא לא עבד, אלא לאייתא לאחיה בגימור לגביה, דתאובתיה הוה לגביה. ואיהו לא שבק לאחוי למנפל, דהא פתיה, ויצו יוסף וימלאו את פליהם בר וגו', וכל דא בגין דלא ינפלו.

תרגום על פי המתקן מדבש: ויוסף שהיה יודע את התורה, וכשאחיו נפלו בידו, למה גלגל עליהם כל הגלגול הזה, והרי הוא ידע את התורה שלמד אותו אביו? שכתוב בנפול אויבך אל תשמה, ומדוע שמח בנפול אחיו בידו, שאם לא שמח לא היה מגלגל עליהם כל אותם הגלגולים, אלא חס ושלום שיוסף גלגל עליהם גלגולים כדי לנקם מהם, אלא כל זה לא עשה אלא להביא את אחיו בגימור אצלו, שתשוקתו היתה אליו, ומביא ראייה שלא די שלא שמח אלא והוא לא השאיר את אחיו לפל כלל, שהרי כתוב ויצו יוסף וימלאו את פליהם בר וגו', בלי מדה ומשקל, אלא כפי יכולת המקבל, וכל זה כדי שלא יפלו ויתרוששו מנכסיהם.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שכאשר רואים צדיק מתנהג באופן מסויים, ונראה לכאורה שנוהג כן חלילה מחמת סיבה לא טובה, לדעת שודאי הסיבה למעשיו היא טובה. (ומקיימים בזה מצות בצדק תשפט עמיתך, עיין בחפץ חיים עשין ג, ובכלל ג סעיף ז. ובכלל ו סעיף ז. ועיין בגמרא הקדושה שבת קכז: ת"ר הדין חבירו) **וְתַפְסֵל לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכֵדָא לְהַתְפַּסֵּל דְּרָךְ, תַּחֲנוּנִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְכָּשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְזֻזוֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה עֲלֵיו כְּמִשְׁא, וְכָלֵב וְשִׁבְרָה וְדָבָר:** רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים לדעת, לאכור, ולהשיב אל ליבי שכאשר רואים צדיק מתנהג באופן מסויים, ונראה לכאורה שנוהג כן חלילה מחמת סיבה לא טובה, לדעת שודאי הסיבה למעשיו היא טובה, ומקיימים בזה מצות בצדק תשפט עמיתך.

לסעודה רביעית:

ביותר צריך להשגיח לברך על נרות חנוכה

מתוך אש התלהבות באותה התלהבות של הדלקת הנרות

כתב היעבי"ץ (מור וקציעה סימן תרע"ב) שהברכות על הדלקת נר חנוכה אינם כשאר ברכות המצוות (כגון ציצית ותפילין) אלא הם חלק מעיקר חיוב המצוה, שהרי המצוה נתקנה "לפרסומי ניסא" ואם ידליק בלי לברך לא עשה כלום, שמי שיראה אותו יאמר שהדליק לצורכו (כעין זה בשבת כב:). נמצא שעל ידי המצוה נעשים הנרות לחפצא של מצוה, מה שאין כן בשאר ברכות המצוות, ואם כן ביותר צריך להשגיח לברך על נרות חנוכה מתוך אש התלהבות באותה התלהבות של הדלקת הנרות. (באר הפרשה תשפ"ו עמוד יז)

ולא זכיתי להבין דבריו, וכי ענין הפרסומי ניסא הוא רק למי שרואה אותו מדליק ולא לאחרים שעוברים על יד ביתו לאחר ההדלקה, והרי הם לא יודעים אם בירך או לא, וכנראה שהבין שתקנת חז"ל הקדושים היא שיהיה פרסומי ניסא גם למי שראה אותו מדליק.

וְתַפְסֵל לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכֵדָא לְהַתְפַּסֵּל דְּרָךְ, תַּחֲנוּנִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְכָּשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְזֻזוֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה עֲלֵיו כְּמִשְׁא, וְכָלֵב וְשִׁבְרָה וְדָבָר:

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים לברך ולהדליק נרות חנוכה באותה אש התלהבות.

מדברי הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א: דם רוחני אשר

נשפך בכלל ישראל על ידי הכלים המשחיתים רק בשנה האחרונה!!

"על פי בקשת כמה מהחברים הבאנו כאן כמו שנה שעברה את

שקי המכתבים שהגיעו רק מהשנה האחרונה, על עניני טכנולוגיה, שקים אלו מלאים וגדושים עם נהרות דמעות!!! נהרות דם!!! דם רוחני אשר נשפך בכלל ישראל על ידי הכלים המשחיתים רק בשנה האחרונה!!! (ניתן להשיג את החוברת עם כל השיחה ב"אסיפת הצלה" בטל: 054.84.67.992)

וְתַפְסֵל לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֻמְדָּנוּ, וְכֵדָא לְהַתְפַּסֵּל דְּרָךְ, תַּחֲנוּנִים, כְּרֵשׁ הַמִּבְכָּשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְזֻזוֹת, וְשִׁלָּא תִרְאֶה עֲלֵיו כְּמִשְׁא, וְכָלֵב וְשִׁבְרָה וְדָבָר:

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים להציל מהכלים המשחיתים נשמות ישראל.

נא להתפלל לרפואת רבי ישראל בונים בן חיה רויזא (שרייבר) רבי חיים עמוס כמוס בן פורטונה רבי דב בן שושנה. רבי ישראל בן אסתר (אזרוול) רבי ישראל בן לאה אסתר רבי דוד שלום בן ויקטוריה בצרי.

תפילה לביטול גזירות השמד

היות ששלטון הציונים הרשעים האורורים חסרי הדעת ימח שםם וזכרם במהרה מנסים בכל כוחם להלחם בעולם התורה, ולא זכו לדעת שהשמירה על תושבי ארץ ישראל והצלת הלחימה היא על ידי עסק התורה וכדברי חז"ל הקדושים במסכת מכות (דף י.) אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, ואמרו חז"ל הקדושים אין כוחם של ישראל אלא בפייהם, (עיין זהר הקדוש וישלח דף קעח. ד"ה וישפאל לית לון) על כן כמה אברכים כתבו תפילה להצלת הדור מגזירות השמד.

רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתפסל את כל עמך ישראל, בגיף אהוביך הקדושים, לקבל על עצמם על תורה באמת, בכל יום ויום, ותעזרם להצות בתורתך הקדושה בכל יום, יוםם ולילה, כפי כוחם, לשם שמים, בנשק גדול גמדין בהתלהבות עצום, ברציפות, בשמחה, בקדושה, ועל מנת לקיים, ובזכות זה תעביר גזירות הממשלה כלבד את בני ישראל לימודים אסורים, ולחזותם אותם לעבא, (ובפרט את פלוגות פלוגות) דיו לא תהיה, שהרי גלוי וידוע לפניך כמה מבעולות זוראיים עלולים לבא וחלילה מוזמת גזירות שמד אלו, יהי רצון מלפניך, שתבטל ברוביך הרבים את הגזירות האלו מעתה ועד עולם, יהי רצון מלפניך שתעזור לכל בגיף אהוביך הקדושים שיחיו אוהבים, ומכבדים, ויראים זה מזה, ויתרחקו בתכלית הריוחוק משנאת זרים, וממזלכות, ומבזוי תלמידי נזקמים, ובזכות זה תפסל בקרוב שתעביר ממשלת ירושן מן הארץ, ותגלה בבזוי מלכותך עליו מהרה, בהתגלות משיח בן דוד, ותפסל להגן בית המקדש, ולמלאכה השלמה, ברוביך ובחוסדים גמורים פשוטים וגמלים, במהרה בלימו.

בחור יקר! קיבלת צו התיצבות? צו מעצר? למידע, יעוץ משפטי

ולעזרה טלפן בעת לאגודת בני הישיבות 02-31-32-140 או:

5172 * או: 04.313.2000 או לצבע שחור: 073.888.1234

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס. נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס, ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו' טלפן: 05484-67-992. או בנדרים פלוס קרנות פותח את ידך, קרן 253 מזמור לאסף. כדאי להניח קופה בבית ובכל יום לתרום כפי היכולת. ניתן לרכוש את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצה ראש השנה (כ330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) בטל הנ"ל, וכן תפילה לזכות להרגיש עריבות ומתיקות התורה. בבקשה להשאיר הודעה ברורה ומפורטת בתא הקולי. לשמיעת שיעורים מרתקים ומחזקים: 073-371-82-54 סיפורי צדיקים מאוד מחזקים בשלוחה 7. חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל שלוחה 37. איך זוכים להרגיש עריבות ומתיקות התורה? שלוחה 4 שיעורים 260. 289. חובות הלבבות שלוחה 6.

החיזוק היומי באמונה ובטחון שלוחה 70.

תזכו לכל הברכות שבתורה.